



EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

Bruxelles, 6. veljače 2019.
(OR. en)

2018/0123 (COD)

PE-CONS 80/18

UD 324
CODEC 2299

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EU)
br. 952/2013 o Carinskom zakoniku Unije

UREDBA (EU) 2019/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

o izmjeni Uredbe (EU) br. 952/2013 o Carinskom zakoniku Unije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 33., 114. i 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C 367, 10.10.2018., str. 39.

² Stajalište Europskog parlamenta od 31.siječnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od

budući da:

- (1) Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ uspostavljen je Carinski zakonik Unije (Zakonik) i utvrđena su opća pravila i postupci koji se primjenjuju na robu koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega.
- (2) Talijansku općinu Campione d'Italia, talijansku eksklavu na državnom području Švicarske, i talijanske vode Luganskog jezera trebalo bi uključiti u carinsko područje Unije jer više nisu primjenjivi povijesni razlozi kojima se opravdavalo njihovo isključenje, poput njihove izoliranosti i gospodarske nerazvijenosti. Ta bi područja zbog istih razloga trebalo uključiti u opći sustav trošarina, no ona bi istodobno i dalje trebala biti isključena iz zajedničkog sustava poreza na dodanu vrijednost. Kako bi se osigurala dosljedna primjena tih promjena od istog trenutka, uključenje tih područja u carinsko područje Unije trebalo bi se primjenjivati od 1. siječnja 2020.
- (3) Trebalo bi izmijeniti Zakonik kako bi se razjasnilo da korisnik odluke koja se odnosi na obvezujuće tarifne informacije (OTI) može koristiti tu odluku najviše do šest mjeseci nakon što je odluka o OTI-u opozvana ako opoziv proizlazi iz činjenice da ta odluka nije u skladu s carinskim zakonodavstvom ili da uvjeti utvrđeni za donošenje odluka o BTI-u nisu bili ili nisu više ispunjeni.

¹ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

- (4) Privremeni smještaj trebalo bi dodati na popis carinskih formalnosti obuhvaćenih odredbom Zakonika kojom se predviđa gašenje carinskog duga zbog neispunjavanja obveza ako propust nije imao značajan učinak na ispravnost dotičnog postupka, ako nije predstavljao pokušaj prijevare i ako je situacija naknadno regularizirana. Za potrebe gašenja carinskog duga u tim slučajevima, privremeni smještaj ne bi trebalo tretirati različito od carinskog postupka. Trebalo bi izmijeniti i delegiranje ovlasti Komisiji za dopunjavanje te odrebe Zakonika kako bi se uključio privremeni smještaj.
- (5) Ako se od carinskih tijela zahtijeva da ponište ulaznu skraćenu deklaraciju zbog toga što roba obuhvaćena deklaracijom nije unesena na carinsko područje Unije, ulaznu skraćenu deklaraciju trebalo bi poništiti 200 dana od njezina podnošenja i to bez odgode, a ne u roku od 200 dana jer je to razdoblje tijekom kojeg roba mora biti unesena na carinsko područje Unije.

- (6) Kako bi se carinskim tijelima omogućilo provođenje odgovarajuće analize rizika i primjerenog nadzora na temelju rizika, potrebno je osigurati da im gospodarski subjekti dostavljaju podatke i informacije u obliku ulazne skraćene deklaracije prije dolaska u pogledu robe koja nije roba Unije. Ako ulazna skraćena deklaracija nije podnesena prije nego što je roba unesena na carinsko područje Unije i nije se odustalo od obveze njezina podnošenja, gospodarski subjekti trebali bi dostaviti podatke i informacije koji su obično uključeni u ulaznim skraćenim deklaracijama u njihovim carinskim deklaracijama ili deklaracijama za privremeni smještaj. Za te potrebe, mogućnost podnošenja carinske deklaracije ili deklaracije za privremeni smještaj umjesto ulazne skraćene deklaracije trebala bi biti dostupna samo ako to dopuste carinska tijela kojima se roba podnosi. Ako se od carinskih tijela zahtijeva da ponište deklaracije za privremeni smještaj zbog toga što roba obuhvaćena deklaracijom nije podnesena carini, tu deklaraciju trebalo bi poništiti nakon isteka 30 dana od njezina podnošenja i to bez odgode, a ne u roku od 30 dana jer je to razdoblje unutar kojeg roba mora biti podnesena carini.

- (7) Trebalo bi uvesti potpuno oslobođenje od uvozne carine za robu koja je popravljena ili izmijenjena u postupku vanjske proizvodnje u zemlji ili području s kojim je Unija sklopila međunarodni sporazum kojim je predviđeno takvo oslobođenje kako bi se osiguralo da Unija u tom pogledu ispunjava svoje međunarodne obveze. S obzirom na to da je opseg tog oslobođenja ograničen na uvoz proizvoda koji su zaista popravljani ili izmijenjeni u dotičnoj zemlji ili dotičnom području, ne bi ga trebalo primjenjivati na uvoz popravljenih ili izmijenjenih proizvoda koji su dobiveni od istovrijedne robe ili nadomjesnih proizvoda u okviru sustava standardne zamjene. Oslobođenje od uvozne carine stoga ne bi trebalo primjenjivati na tu robu i proizvode.
- (8) Ako se od carinskih tijela zahtjeva da ponište izlaznu skraćenu deklaraciju ili obavijest o ponovnom izvozu zbog toga što predmetna roba nije iznesena iz carinskog područja Unije, deklaraciju ili obavijest trebalo bi poništiti nakon isteka 150 dana od njezina podnošenja i to bez odgode, a ne u roku od 150 dana jer je to razdoblje unutar kojeg roba mora biti iznesena iz carinskog područja Unije.

- (9) U skladu s načelom proporcionalnosti, radi ostvarenja temeljnih ciljeva omogućivanja djelotvornog funkcioniranja carinske unije i provedbe zajedničke trgovinske politike potrebno je i primjereno riješiti niz tehničkih pitanja utvrđenih tijekom provedbe Zakonika od njegova stupanja na snagu, uključiti dva područja jedne od država članica u carinsko područje Unije i uskladiti Zakonik s međunarodnim sporazumima koji u trenutku njegova donošenja nisu bili na snazi. Ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva u skladu s člankom 5. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji.
- (10) Uredbu (EU) br. 952/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) br. 952/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. stavku 1., dvanaesta alineja zamjenjuje se sljedećim:

„– državno područje Talijanske Republike, osim općine Livigno,”;
2. u članku 34. stavku 9., prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„9. Ako je odluka o OTI-u ili OIP-u prestala biti valjana u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ili stavkom 2., ili je opozvana u skladu sa stavcima 5., 7. ili 8., odluka o OTI-u ili OIP-u može se i dalje primjenjivati u pogledu obvezujućih ugovora koji su se temeljili na toj odluci i koji su sklopljeni prije nego što je prestala biti valjana ili je bila opozvana. Ta produljena primjena ne primjenjuje se kada je odluka o OIP-u donesena u odnosu na robu za izvoz.”;
3. u članku 124. stavku 1. točki (h), podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. propust koji je doveo do nastanka carinskog duga nije imao značajan učinak na ispravnost privremenog smještaja ili dotičnog carinskog postupka i nije predstavljao pokušaj prijevare”;

4. članak 126. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 126.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja popisa propusta koji nisu imali značajan učinak na ispravnost privremenog smještaja ili dotičnog carinskog postupka i dopunjivanja članka 124. stavka 1. točke (h) podtočke i.”;

5. u članku 129., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako roba za koju je podnesena ulazna skraćena deklaracija nije unesena na carinsko područje Unije, carinska tijela poništavaju tu deklaraciju bez odgode u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) na zahtjev deklaranta; ili

(b) nakon isteka 200 dana od podnošenja deklaracije.”;

6. u članku 139., stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ako roba koja nije roba Unije, a koja je podnesena carini, nije obuhvaćena ulaznom skraćenom deklaracijom, i osim ako se odustane od obveze podnošenja takve deklaracije, jedna od osoba iz članka 127. stavka 4. dužna je, ne dovodeći u pitanje članak 127. stavak 6., odmah podnijeti takvu deklaraciju ili, ako to dopuste carinska tijela, umjesto toga podnijeti carinsku deklaraciju ili deklaraciju za privremeni smještaj. Ako se u takvim okolnostima podnese carinska deklaracija ili deklaracija za privremeni smještaj, ta deklaracija mora sadržavati barem podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju.”;

7. u članku 146., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako roba za koju je podnesena deklaracija za privremeni smještaj nije podnesena carini, carinska tijela poništavaju tu deklaraciju bez odgode u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) na zahtjev deklaranta;

(b) nakon isteka 30 dana od podnošenja deklaracije.”;

8. umeće se sljedeći članak:

„Članak 260.a

Roba koje se popravlja ili mijenja u kontekstu međunarodnih sporazuma

1. Potpuno oslobođenje od uvozne carine odobrava se za prerađene proizvode koji su dobiveni od robe koja je stavljena u postupak vanjske proizvodnje, ako se na način prihvatljiv za carinska tijela utvrdi:
 - (a) da je ta roba popravljena ili izmijenjena u zemlji ili na području izvan carinskog područja Unije s kojima je Unija sklopila međunarodni sporazum kojim je predviđeno takvo oslobođenje; i
 - (b) da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine utvrđeni u sporazumu iz točke (a).
2. Stavak 1. ne primjenjuje se na prerađene proizvode koji su dobiveni od istovrijedne robe kako su navedeni u članku 223. i nadomjesne proizvode kako su navedeni u člancima 261. i 262.”;

9. u članku 272., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako roba za koju je podnesena izlazna skraćena deklaracija nije iznesena iz carinskog područja Unije, carinska tijela poništavaju tu deklaraciju bez odgode u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) na zahtjev deklaranta; ili

(b) nakon isteka 150 dana od podnošenja deklaracije.”;

10. u članku 275., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako roba za koju je podnesena obavijest o ponovnom izvozu nije iznesena iz carinskog područja Unije, carinska tijela poništavaju tu obavijest bez odgode u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) na zahtjev deklaranta; ili

(b) nakon isteka 150 dana od podnošenja obavijesti.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 1. stavak 1. primjenjuje se od 1. siječnja 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik
